

I

(Usnesení, doporučení a stanoviska)

DOPORUČENÍ

EVROPSKÁ CENTRÁLNÍ BANKA

EVROPSKÁ RADA PRO SYSTÉMOVÁ RIZIKA DOPORUČENÍ EVROPSKÉ RADY PRO SYSTÉMOVÁ RIZIKA

ze dne 26. září 2019

o výměně a shromažďování informací o pobočkách úvěrových institucí s ústředím v jiném členském státě nebo ve třetí zemi pro makrobezpečnostní účely

(ESRB/2019/18)

(2019/C 412/01)

GENERÁLNÍ RADA EVROPSKÉ RADY PRO SYSTÉMOVÁ RIZIKA,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o makrobezpečnostním dohledu nad finančním systémem na úrovni Evropské unie a o zřízení Evropské rady pro systémová rizika ⁽¹⁾, a zejména na čl. 3 odst. 2 písm. b), d) a f) a články 16 až 18 uvedeného nařízení,

s ohledem na rozhodnutí Evropské rady pro systémová rizika ESRB/2011/1 ze dne 20. ledna 2011, kterým se přijímá jednací řád Evropské rady pro systémová rizika ⁽²⁾, a zejména na čl. 15 odst. 3 písm. e) a články 18 až 20 tohoto rozhodnutí,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Konečným cílem makrobezpečnostní politiky je přispívat k zachování stability finančního systému jako celku, mimo jiné posilováním jeho odolnosti a snižováním nárůstu systémových rizik.
- (2) Nařízení (EU) č. 1092/2010 uznává, že sledování a posuzování potenciálních systémových rizik by mělo být založeno na rozsáhlém souboru relevantních makroekonomických a mikrofinančních údajů a ukazatelů, a Evropské radě pro systémová rizika (ESRB) umožňuje přístup ke všem informacím, které jsou nezbytné pro plnění jejich povinností v oblasti makrobezpečnostního dohledu při požadovaném zachování důvěrnosti těchto informací.
- (3) Ostatní orgány pověřené přijímáním a/nebo aktivací opatření makrobezpečnostní politiky nebo jinými úkoly v oblasti finanční stability – včetně orgánů poskytujících podpůrné analýzy pro rozhodnutí makrobezpečnostní politiky – by měly mít rovněž přístup k příslušnému souboru údajů a ukazatelů, které jsou potřebné k plnění jejich úkolů. Informace o pobočkách na svém území, které mají relevantní orgány k dispozici, se v jednotlivých členských státech co do rozsahu a četnosti liší.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 58, 24.2.2011, s. 4.

- (4) Ve svém doporučení ESRB/2011/3 ⁽³⁾ Evropská rada pro systémová rizika mimo jiné doporučila, aby členské státy zajistily, že makrobezpečnostní orgány budou mít pravomoc vyžadovat a včas získávat veškeré vnitrostátní údaje a informace, které mají význam pro plnění jejich úkolů, včetně informací od orgánů mikrobezpečnostního dohledu a dohledu nad trhem s cennými papíry a informací ze zdrojů mimo regulační oblast, jakož i informace, které se týkají konkrétních institucí, a to na základě odůvodněné žádosti a a při zajištění odpovídajících záruk důvěrnosti. Uvedené doporučení však nemohlo předjímat různá institucionální opatření týkající se nastavení a provádění makrobezpečnostní politiky, která jsou v členských státech přijímána od roku 2011. Proto se uvedené doporučení konkrétně nezabývalo některými institucionálními opatřeními, jež mohou být nezbytná pro přístup makrobezpečnostních orgánů k informacím, které jsou považovány za nezbytné k plnění úkolů těchto orgánů, avšak které tyto orgány nemají k dispozici.
- (5) Poskytování přeshraničních finančních služeb prostřednictvím poboček úvěrových institucí s ústředím v jiném členském státě nebo ve třetí zemi představuje v současné době významnou část finančního systému v řadě členských států. V těchto členských státech určité pobočky a) byly příslušnými orgány označeny za významné v souladu s článkem 51 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ⁽⁴⁾, b) splňují kritéria jiných systémově významných institucí podle článku 131 směrnice 2013/36/EU, c) poskytují zásadní funkce na základě evropského rámce pro ozdravné postupy a řešení krize nebo d) mají významný podíl na trhu v činnostech, které jsou významné z hlediska finanční stability (společně dále jen „pobočky významné pro finanční stabilitu“). Právo Unie neobsahuje harmonizovanou definici poboček významných pro finanční stabilitu. Očekává se, že poskytování přeshraničních finančních služeb prostřednictvím těchto poboček v budoucnu poroste s tím, jak bude pokračovat finanční integrace v rámci Evropské unie. Jakýkoli orgán pověřený přijímáním a/nebo aktivací opatření makrobezpečnostní politiky nebo jinými úkoly v oblasti finanční stability musí mít možnost získat určité základní informace o všech pobočkách, které působí v jeho jurisdikci a jejichž mateřské úvěrové instituce mají své ústředí v jiném členském státě nebo ve třetí zemi. Účelem toho je, aby uvedený orgán mohl minimálně posoudit, zda jsou tyto pobočky významné pro finanční stabilitu v zemi, ve které působí. Pokud má tento orgán za to, že tomu tak je, musí mít rovněž možnost získat podrobnější informace o činnostech těchto poboček.
- (6) Pobočky úvěrových institucí s ústředím v jiném členském státě nebo ve třetí zemi se liší podle velikosti a významu. Pokud jsou tyto pobočky považovány za významné pro finanční stabilitu v zemi, v níž působí, je třeba posílit spolupráci mezi relevantními orgány hostitelského a domovského členského státu. V takových případech je výměna vybraných informací o mateřských podnicích a skupinách, jichž jsou tyto pobočky součástí, nezbytná k posouzení možného zesilujícího dopadu, který by tyto pobočky mohly mít v období nadměrného úvěrového růstu nebo v období krize. Výměna vybraných informací o těchto mateřských podnicích a skupinách, které se týkají kapitálu a pákového efektu (včetně příslušných kapitálových požadavků), financování a rizika likvidity, obchodní strategie a některých aspektů ozdravných plánů, je rovněž nezbytná k zajištění účinnosti makrobezpečnostní politiky v hostitelských členských státech těchto poboček.
- (7) Z těchto důvodů se poskytování souboru informací uvedených v doporučení C považuje za nezbytné, aby orgány pověřené přijímáním a/nebo aktivací opatření makrobezpečnostní politiky nebo úkoly v oblasti finanční stability mohly plnit svůj mandát. Tyto informace by měly být dotčeným orgánům poskytnuty na základě odůvodněné žádosti, a to na základě „potřeby znát“ a v mezích použitelných unijních a vnitrostátních právních předpisů. Pokud tyto orgány potřebují získat dodatečné informace pro plnění svých úkolů a ke sledování nebo hodnocení systémových rizik nebo pro účely vypracování nových politických nástrojů, měly by jim být takové dodatečné informace poskytnuty na základě odůvodněné žádosti.
- (8) Ani směrnice 2013/36/EU, zejména její článek 56, ani nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ⁽⁵⁾ nebrání ani nevytváří překážky pro výměnu informací mezi příslušnými orgány a orgány nebo subjekty, které odpovídají za udržování stability finančního systému v členských státech, při plnění jejich funkcí v oblasti dohledu. Ačkoli právo Unie poskytuje rámec pro výměnu informací mezi relevantními orgány pro účely mikrobezpečnostního dohledu, neexistuje žádný rámec pro výměnu informací pro makrobezpečnostní účely.

⁽³⁾ Doporučení Evropské rady pro systémová rizika ESRB/2011/3 ze dne 22. prosince 2011 o makrobezpečnostním mandátu vnitrostátních orgánů (Úř. věst. C 41, 14.2.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o bezpečnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnice 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o bezpečnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

- (9) Centrální banky shromažďují informace o pobočkách úvěrových institucí s ústředím v jiném členském státě nebo ve třetí zemi. Národní centrální banky v rámci Evropského systému centrálních bank se vyzývají, aby tyto informace sdílely s relevantními orgány na základě odůvodněné žádosti a na základě „potřeby znát“, neboť se má za to, že jde o účinný způsob, jak usnadnit plnění jejich úkolů.
- (10) Dobře navržená opatření upravující výměnu informací o pobočkách úvěrových institucí s ústředím v jiném členském státě nebo ve třetí zemi by mohla orgánům, které jsou pověřeny přijímáním a/nebo aktivací opatření makrobezpečnostní politiky nebo jinými úkoly v oblasti finanční stability, pomáhat při plnění jejich úkolů. Využitím memorand o porozumění by se zavedla standardizace a předvídatelnost a vytvořil společný základ pro to, jaké informace jsou významné pro plnění úkolů uvedených orgánů; memoranda o porozumění jsou rovněž považována za účinný a účelný prostředek k dosažení cíle spočívajícího ve vytvoření prostředí, v němž relevantní orgány sdílejí informace pro makrobezpečnostní účely. V tomto ohledu by jako výchozí bod pro rámec úzké spolupráce mezi relevantními orgány mohly sloužit Seversko-baltské makrobezpečnostní fórum ⁽⁶⁾ a nejnovější memorandum o porozumění o spolupráci a koordinaci v oblasti přeshraniční finanční stability v seversko-baltském regionu ⁽⁷⁾.
- (11) Podle zásady subsidiarity by měl příslušný členský stát vybrat relevantní orgán pro shromažďování informací pro účely finanční stability nebo pro makrobezpečnostní účely.
- (12) Podle článku 40 směrnice 2013/36/EU mohou příslušné orgány hostitelských členských států vyžadovat, aby jim všechny úvěrové instituce, které mají pobočky na jejich území, pravidelně podávaly zprávy o své činnosti na jejich území. Tyto zprávy lze vyžadovat i) pro informační a statistické účely, ii) pro označení poboček za významné nebo iii) za účelem dohledu, který byl příslušnému orgánu hostitelského členského státu svěřen podle směrnice 2013/36/EU. Není jasné, zda informace shromažďované podle uvedeného článku lze využít rovněž pro makrobezpečnostní účely, jelikož příslušné ustanovení nerozlišuje mezi mikrobezpečnostním a makrobezpečnostním dohledem. Evropská komise by proto měla v rámci přezkumu podle článku 513 nařízení (EU) č. 575/2013 zvážit, zda by nemělo být revidováno právo Unie, a to konkrétně s cílem vyjasnit, že informace od poboček mohou být shromažďovány rovněž pro makrobezpečnostní účely.
- (13) Na pobočky úvěrových institucí s ústředím ve třetí zemi se vztahují pouze vnitrostátní právní předpisy a vnitrostátní právní předpisy v této věci nejsou v právních předpisech Unie harmonizovány. V návaznosti na nedávné změny článku 47 směrnice 2013/36/EU, které byly provedeny na základě směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/878 ⁽⁸⁾, uvedený článek stanoví, že vnitrostátní příslušné orgány mají od poboček úvěrových institucí s ústředím ve třetí zemi shromažďovat minimální soubor informací doplněný o veškeré další informace, které považují za nezbytné k umožnění komplexního sledování činností pobočky. Pokud je to možné a vhodné, měly by být tyto informace sdíleny s orgány pověřenými přijímáním a/nebo aktivací opatření makrobezpečnostní politiky nebo jinými úkoly v oblasti finanční stability. V rámci výše uvedeného přezkumu podle článku 513 nařízení (EU) č. 575/2013, tj. zda je třeba revidovat právo Unie, a to konkrétně vyjasnit, že informace od poboček mohou být rovněž shromažďovány pro makrobezpečnostní účely, by Komise měla rovněž zvážit proveditelnost shromažďování údajů pro tyto účely od poboček úvěrových institucí s ústředím ve třetí zemi.

⁽⁶⁾ Seversko-baltské makrobezpečnostní fórum (NBMF) je orgán regionální spolupráce, který sdružuje guvernéry centrálních bank a vedoucí orgánů dohledu. NBMF pravidelně jedná o rizicích pro finanční stabilitu v severské a baltské oblasti a v konkrétních zemích, jakož i o makrobezpečnostních opatřeních a jejich recipročním uplatňování jako prostředku k řešení těchto rizik a posílení regionální koordinace.

⁽⁷⁾ Memorandum o porozumění o spolupráci a koordinaci v oblasti přeshraniční finanční stability mezi příslušnými ministerstvy, centrálními bankami, orgány finančního dohledu a orgány pro řešení krizí Dánska, Estonska, Finska, Islandu, Lotyšska, Litvy, Norska a Švédska ze dne 31. ledna 2018.

⁽⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/878 ze dne 20. května 2019, kterou se mění směrnice 2013/36/EU, pokud jde o osvozené subjekty, finanční holdingové společnosti, smíšené finanční holdingové společnosti, odměňování, opatření a pravomoci v oblasti dohledu a opatření na zachování kapitálu (Úř. věst. L 150, 7.6.2019, s. 253).

- (14) Podle nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ⁽⁹⁾ (dále jen „nařízení o jednotném mechanismu dohledu“) je ECB příslušným orgánem ve vztahu k významným úvěrovým institucím v rámci jednotného mechanismu dohledu. ECB je proto odpovědná za dohled nad významnými úvěrovými institucemi a úzce spolupracuje s příslušnými vnitrostátními orgány při plnění svých úkolů prostřednictvím společných týmů dohledu, jejichž členy jsou zaměstnanci ECB a příslušných vnitrostátních orgánů. To umožňuje plynulou a rychlou výměnu informací týkajících se dohlížených úvěrových institucí. Orgány pověřené přijímáním a/nebo aktivací opatření makrobezpečnostní politiky nebo jinými úkoly v oblasti finanční stability mohou od ECB, jakožto orgánu dohledu vyžadovat a získávat informace o pobočkách úvěrových institucí s ústředím v jiném členském státě.
- (15) Podle čl. 5 odst. 2 nařízení o jednotném mechanismu dohledu ECB odpovídá za hodnocení makrobezpečnostních opatření přijatých vnitrostátními orgány a v případě potřeby za uplatňování vyšších požadavků na kapitálové rezervy a přísnějších opatření. Informace o pobočkách úvěrových institucí s ústředím v jiném členském státě nebo ve třetí zemi v tomto ohledu patří do kategorií informací, které mohou být pro plnění těchto úkolů ECB nezbytné.
- (16) Příslušné orgány členských států, které se neúčastní jednotného mechanismu dohledu, mohou spolupracovat a vyměňovat si informace o úvěrových institucích, nad nimiž je vykonáván dohled, v kolegiích orgánů dohledu zřízených podle článků 51 a 116 směrnice 2013/36/EU, které slouží jako nástroje pro koordinaci úkolů v oblasti dohledu týkajících se přeshraničních činností prováděných úvěrovou institucí.
- (17) Tento přeshraniční mechanismus pro sdílení informací se zaměřuje na cíle mikrobezpečnostního dohledu. Články 51 a 116 směrnice 2013/36/EU a nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/98 ⁽¹⁰⁾, které stanoví obecné podmínky pro fungování kolegií orgánů dohledu, proto konkrétně neupravují účast orgánů pověřených přijímáním a/nebo aktivací opatření makrobezpečnostní politiky nebo jinými úkoly v oblasti finanční stability v příslušných kolegiích orgánů dohledu. Nicméně příslušný orgán domovského členského státu může v zásadě vyzvat jiné subjekty k účasti na jednání kolegií orgánů dohledu za předpokladu, že všichni členové kolegia souhlasí. Některé informace, které se týkají úvěrové instituce, k níž pobočka patří, a které jsou sdíleny v kolegiích orgánů dohledu, mohou být relevantní pro makrobezpečnostní účely. V tomto ohledu se příslušné orgány vybízejí, aby relevantní orgány pověřené přijímáním a/nebo aktivací opatření makrobezpečnostní politiky nebo jinými úkoly v oblasti finanční stability vyzývaly k tomu, aby se podílely na posuzování konkrétních témat, která se týkají makrobezpečnostního dohledu a která jsou projednávána v kolegiích orgánů dohledu. Výslovné zahrnutí těchto relevantních orgánů do kolegií orgánů dohledu jakožto potenciálních pozorovatelů podle nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/98 by mohlo poskytnout větší jistotu, pokud jde o tuto úlohu. Přizvání zástupců makrobezpečnostních orgánů k účasti na jednání kolegií orgánů dohledu s cílem informovat další účastníky o makrobezpečnostních rizicích nebo o vývoji v oblasti regulace v makrobezpečnostních oblastech může být rovněž přínosem pro jednání v kolegiích orgánů dohledu.
- (18) Aby byl zajištěn jednotný, účinný a účelný přístup k výměně informací pro účely tohoto doporučení, měl by Evropský orgán pro bankovníctví (EBA) ve spolupráci s ESRB vypracovat obecné pokyny k výměně informací a tuto výměnu sledovat. Aby bylo dosaženo určitého stupně sblížení informací získaných od příslušných zúčastněných stran, měl by orgán EBA ve spolupráci se všemi příslušnými zúčastněnými stranami vytvořit společný rámec pro memoranda o porozumění.
- (19) Tímto doporučením není dotčen mandát centrálních bank v Unii k provádění měnové politiky.
- (20) Doporučení ESRB se zveřejňují poté, co byli příjemci doporučení vyrozuměni o záměru je zveřejnit, a poté, co generální rada o svém záměru tato doporučení zveřejnit informovala Radu Evropské unie a dala jí příležitost se k tomuto záměru vyjádřit,

⁽⁹⁾ Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k bezpečnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63).

⁽¹⁰⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/98 ze dne 16. října 2015, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU, pokud jde o regulační technické normy k upřesnění obecných podmínek pro fungování kolegií orgánů dohledu (Úř. věst. L 21, 28.1.2016, s. 2).

PŘIJALA TOTO DOPORUČENÍ

ODDÍL 1

DOPORUČENÍ

Doporučení A – Spolupráce a výměna informací na základě „potřeby znát“

Relevantním orgánům se doporučuje, aby:

1. si účinně a účelně vyměňovaly informace, které jsou považovány za nezbytné pro plnění jejich úkolů v souvislosti s přijímáním a/nebo aktivací opatření makrobezpečnostní politiky nebo pro jiné úkoly v oblasti finanční stability a které se týkají poboček úvěrových institucí, jež mají ústředí v jiném členském státě nebo ve třetí zemi, v hostitelském členském státě. K výměně informací by mělo docházet po doručení odůvodněné žádosti o informace týkající se těchto poboček – s přihlédnutím k obecným pokynům vydaným orgánem EBA v souladu s dílčím doporučením C.1 – předložené relevantním orgánem hostitelského členského státu, který byl pověřen přijímáním a/nebo aktivací opatření makrobezpečnostní politiky nebo jinými úkoly v oblasti finanční stability. Vyměňované informace by měly být přiměřené významu poboček pro finanční stabilitu v hostitelském členském státě;
2. přijaly memoranda o porozumění nebo jiné formy dobrovolných ujednání o spolupráci a výměně informací mezi sebou – nebo s relevantním orgánem třetí země – týkajících se poboček úvěrových institucí, které mají ústředí v jiném členském státě nebo ve třetí zemi, v hostitelském členském státě, pokud to všechny zúčastněné strany považují za nezbytné a vhodné pro usnadnění výměny informací.

Doporučení B – Změny právního rámce Unie

Doporučuje se, aby Evropská komise:

1. posoudila, zda v právních předpisech Unie existují nějaké překážky, které brání tomu, aby orgány pověřené přijímáním a/nebo aktivací opatření makrobezpečnostní politiky nebo jinými úkoly v oblasti finanční stability měly nebo získávaly informace o pobočkách nezbytné k plnění těchto funkcí nebo úkolů;
2. navrhla změnu právních předpisů Unie s cílem odstranit veškeré takové překážky, pokud Evropská komise na základě svého posouzení dospěje k závěru, že takové překážky existují.

Doporučení C – Obecné pokyny k výměně informací a sledování výměny informací

Doporučuje se, aby Evropský orgán pro bankovníctví:

1. v souladu s doporučením A vydal obecné pokyny k výměně informací mezi relevantními orgány, které se týkají poboček úvěrových institucí s ústředím v jiném členském státě, přičemž tyto pokyny by měly obsahovat seznam informací, jež se mají minimálně vyměňovat, a to na základě „potřeby znát“ a v mezích platných unijních a vnitrostátních právních předpisů. Tento seznam by měl obsahovat alespoň informace z každé z těchto kategorií

na úrovni pobočky:

- a) aktiva a expozice s členěním;
- b) členění aktiv, pokud jde o opatření týkající se dlužníka;
- c) závazky s členěním;
- d) expozice v rámci finančního sektoru;
- e) informace nezbytné k určení jiných systémově významných institucí;

na úrovni mateřské skupiny/mateřského podniku:

- f) kapitál a pákový efekt;
 - g) financování a likvidita;
 - h) příslušné informace o pobočkách, mezi něž se řadí obchodní strategie a některé prvky ozdravných plánů úvěrových institucí a posouzení v rámci dohledu, jež jsou relevantní;
2. ve spolupráci s ESRB pravidelně sledoval účinnost a účelnost výměny informací mezi relevantními orgány, které se týkají poboček úvěrových institucí s ústředím v jiném členském státě nebo ve třetí zemi.

ODDÍL 2

PROVÁDĚNÍ

1. Definice

1. Pro účely tohoto doporučení se použijí tyto definice:

- a) „pobočkou“ se rozumí provozovna bez právní subjektivity, jež tvoří součást úvěrové instituce a jež přímo provádí všechny nebo některé operace tvořící podstatu činnosti úvěrových institucí;
- b) „úvěrovou institucí“ se rozumí úvěrová instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení (EU) č. 575/2013;
- c) „pobočkou významnou pro finanční stabilitu“ se rozumí pobočka úvěrové instituce, která má ústředí v jiném členském státě nebo ve třetí zemi, v hostitelském členském státě, která splňuje některé z těchto kritérií:
 - i) příslušný orgán hostitelského členského státu stanovil, že pobočka je označena jako významná v souladu s článkem 51 směrnice 2013/36/EU;
 - ii) příslušný nebo pověřený orgán hostitelského členského státu v souladu s obecnými pokyny Evropského orgánu pro bankovníctví EBA/GL/2014/10 ⁽¹⁾ stanovil, že pobočka splňuje kritéria pro určení jiných systémově významných institucí ve smyslu čl. 131 odst. 3 směrnice 2013/36/EU;
 - iii) vnitrostátní orgán hostitelského členského státu příslušný k řešení krize stanovil, že v hostitelském členském státě dotčená pobočka poskytuje zásadní funkce ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 35 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ⁽²⁾;
 - iv) pobočka má podíl na trhu, který převyšuje 2 % v kterékoli z kategorií expozic stanovených v čl. 133 odst. 5 písm. a) a b) směrnice 2013/36/EU ⁽³⁾;
- d) „hostitelským členským státem“ se rozumí hostitelský členský stát ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 44 nařízení (EU) č. 575/2013;
- e) „domovským členským státem“ se rozumí domovský členský stát ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 43 nařízení (EU) č. 575/2013;
- f) „příslušným orgánem“ se rozumí veřejný orgán nebo subjekt oficiálně uznávaný vnitrostátními právními předpisy, který je podle vnitrostátního práva oprávněn vykonávat dohled nad úvěrovými institucemi jako součást systému dohledu fungujícího v daném členském státě, a ECB podle čl. 9 odst. 1 nařízení (EU) č. 1024/2013;
- g) „memorandem o porozumění“ se rozumí dobrovolné ujednání, které stanoví, jak mají relevantní orgány v úmyslu vzájemně spolupracovat, a které upřesňuje údaje a informace, jež mají být vyměňovány, v souladu s příslušnými právními předpisy;
- h) „relevantním orgánem“ se rozumí:
 - 1. orgán pověřený přijímáním a/nebo aktivací opatření makroobezřetnostní politiky nebo jinými úkoly v oblasti finanční stability, jako je související podpůrná analýza, a to včetně:
 - i. pověřeného orgánu podle kapitoly 4 hlavy VII směrnice 2013/36/EU nebo čl. 458 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013;
 - ii. ECB podle čl. 9 odst. 1 nařízení (EU) č. 1024/2013;
 - iii. makroobezřetnostního orgánu, jehož cíle, opatření, úkoly, pravomoci, nástroje, odpovědnost a jiné znaky jsou vymezeny v doporučení ESRB/2011/3;

2. příslušný orgán.

⁽¹⁾ Obecné pokyny Evropského orgánu pro bankovníctví ze dne 16. prosince 2014 týkající se kritérií pro stanovení podmínek použití čl. 131 odst. 3 směrnice 2013/36/EU ve vztahu k posuzování jiných systémově významných institucí (EBA/GL/2014/10).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁽³⁾ Ve znění směrnice (EU) 2019/878.

2. Prováděcí kritéria

1. Při provádění tohoto doporučení se uplatňují následující kritéria:
 - a) náležitou pozornost je třeba věnovat zásadě „potřeby znát“ a zásadě proporcionality při současném zohlednění cíle a obsahu každého doporučení;
 - b) ve vztahu ke každému doporučení by měla být splněna zvláštní kritéria pro soulad, která jsou stanovena v příloze.
2. Příjemci doporučení se vyzývají, aby ESRB a Radu informovali o opatřeních, která přijali v reakci na toto doporučení, nebo aby v případě nečinnosti poskytli náležité zdůvodnění. Jejich zprávy by měly zahrnovat přinejmenším:
 - a) informace o podstatě a časovém rámci přijímaných opatření;
 - b) hodnocení účinnosti přijatých opatření s ohledem na cíle sledované tímto doporučením;
 - c) podrobné zdůvodnění nečinnosti či jakéhokoli odchýlení od tohoto doporučení, a to včetně zdůvodnění případného prodloužení.

3. Časový rámec pro návazné kroky

Příjemci doporučení se vyzývají, aby informovali ESRB a Radu o opatřeních, která přijali v reakci na toto doporučení, nebo aby v případě nečinnosti poskytli náležité zdůvodnění, a to v souladu s tímto časovým rámcem:

1. *Doporučení A*
 - a) Relevantní orgány se vyzývají, aby do 31. prosince 2020 předložily ESRB a Radě předběžnou zprávu o provádění doporučení A.
 - b) Relevantní orgány se vyzývají, aby do 31. prosince 2024 předložily ESRB a Radě závěrečnou zprávu o provádění doporučení A při zohlednění možných změn vnitrostátního a unijního práva a obecných pokynů orgánu EBA.

2. *Doporučení B*

Komise se vyzývá, aby do 31. prosince 2022 předložila ESRB a Radě zprávu o provádění doporučení B.

3. *Doporučení C*

Orgán EBA se vyzývá, aby do 31. prosince 2023 předložil ESRB a Radě zprávu o provádění doporučení C.

4. Sledování a hodnocení

1. Sekretariát ESRB bude:

- a) napomáhat příjemcům doporučení tím, že zajistí koordinaci podávání zpráv, poskytne jim příslušné vzory a v případě potřeby upřesní postup a lhůty pro návazné kroky;
- b) ověřovat provádění návazných kroků ze strany příjemců doporučení, poskytne jim pomoc na jejich žádost a o návazných krocích bude informovat generální radu prostřednictvím řídicího výboru.

2. Generální rada vyhodnotí přijatá opatření a zdůvodnění oznámená příjemci tohoto doporučení a případně může rozhodnout, že toto doporučení nebylo zohledněno a jeho příjemce řádně nezodpověděl svou nečinností.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 26. září 2019.

Vedoucí sekretariátu ESRB
jménem generální rady ESRB
Francesco MAZZAFERRO

Příloha

KRITÉRIA PRO SOULAD S DOPORUČENÍMI**Doporučení A – Spolupráce a výměna informací na základě „potřeby znát“**

V případě doporučení A platí následující kritéria pro soulad s tímto doporučením.

Dílčí doporučení A.1 – Účinnost, účelnost a proporcionalita při výměně informací

1. V návaznosti na odůvodněnou žádost orgánu pověřeného přijímáním a/nebo aktivací opatření makrobezpečnostní politiky nebo jinými úkoly v oblasti finanční stability by relevantní orgány měly shromažďovat a vyměňovat si alespoň tyto kategorie informací: informace v písmenech a) až e) dílčího doporučení C.1, pokud jde o všechny pobočky, a kromě toho informace v písmenech f) až h) dílčího doporučení C.1, pokud jde o pobočky významné pro finanční stabilitu.
2. Relevantní orgány by měly ESRB a orgánu EBA podávat zprávy o veškerých problémech, které se vyskytly při výměně informací.
3. Jakmile orgán EBA zveřejní obecné pokyny v souladu s dílčím doporučením C.1, měly by si relevantní orgány vyměňovat alespoň soubor informací uvedených v těchto obecných pokynech na základě odůvodněné žádosti orgánu pověřeného přijímáním a/nebo aktivací opatření makrobezpečnostní politiky nebo jinými úkoly v oblasti finanční stability.
4. Při výměně informací je třeba dodržovat tyto hlavní zásady:
 - a. výměna informací by měla vycházet z odůvodněné žádosti orgánu pověřeného přijímáním a/nebo aktivací opatření makrobezpečnostní politiky nebo jinými úkoly v oblasti finanční stability v hostitelském členském státě a požadované informace by měly být pro plnění těchto úkolů nezbytné s ohledem na zásadu „potřeby znát“;
 - b. vyměňované informace by měly být přiměřené významu poboček pro finanční stabilitu v členském státě, který o informace žádá;
 - c. orgány pověřené přijímáním a/nebo aktivací opatření makrobezpečnostní politiky nebo jinými úkoly v oblasti finanční stability by měly před tím, než si vyžádají informace od jiných relevantních orgánů, zohlednit dostupné informace;
 - d. relevantní orgány by měly požadované informace poskytnout bez zbytečného odkladu;
 - e. relevantní orgány by měly v mezích platného právního rámce využít svých pravomocí ke shromažďování požadovaných informací, pokud nejsou relevantním orgánům snadno dostupné;
 - f. relevantní orgány by měly využívat stávající vzory pro vykazování, kdykoli je to možné;
 - g. relevantní orgány by měly údaje předávat v uživatelsky vstřícných formátech, které umožňují další automatické zpracování těchto údajů;
 - h. relevantní orgány by měly přijmout opatření, která by v případě potřeby umožnila důvěrné předávání informací;
 - i. přijímající orgán by měl zajistit přinejmenším stejnou úroveň důvěrnosti informací, jakou uplatňuje orgán, který informace poskytuje.
5. Nečinnost orgánů pověřených přijímáním a/nebo aktivací opatření makrobezpečnostní politiky nebo jinými úkoly v oblasti finanční stability v hostitelských členských státech bude považována za dostatečně odůvodněnou, je-li prokázáno, že v jejich členském státě nejsou žádné pobočky významné pro finanční stabilitu, nebo pokud dotčené orgány prohlásí, že mají všechny informace nezbytné k plnění svých úkolů. Nečinnost relevantních orgánů bude považována za dostatečně odůvodněnou, pokud neobdrží odůvodněnou žádost o informace od příslušného orgánu z hostitelského členského státu, který je pověřen přijímáním a/nebo aktivací opatření makrobezpečnostní politiky nebo jinými úkoly v oblasti finanční stability

Dílčí doporučení A.2 – Mechanismy pro spolupráci a výměnu informací

1. Relevantní orgány by měly zajistit, aby jakákoli dobrovolná ujednání, jako jsou memoranda o porozumění, stanovila mimo jiné obecnou zásadu vzájemné výměny informací v souladu se zásadami spolupráce mezi relevantními orgány a standardy pro výměnu informací na základě žádosti, které jsou stanoveny v dílčím doporučení A.1.
2. Má se za to, že relevantní orgány plní dílčí doporučení A.2, pokud prokáží existenci těchto dobrovolných ujednání nebo pokud prohlásí, že mají pravomoc volně si vyměňovat informace podle dílčího doporučení A.1, aniž by uzavřely taková dobrovolná ujednání.
3. Nečinnost relevantních orgánů bude považována za dostatečně odůvodněnou, je-li prokázáno, že v jejich členském státě nejsou žádné pobočky významné pro finanční stabilitu, nebo pokud orgány pověřené přijímáním a/nebo aktivací opatření makrobezpečnostní politiky nebo jinými úkoly v oblasti finanční stability prohlásí, že mají všechny informace nezbytné k plnění svých úkolů nebo že nebyla podána ani doručena žádná odůvodněná žádost o informace.

Doporučení B – Změny právního rámce Unie

V případě doporučení B platí následující kritéria pro soulad s tímto doporučením.

Evropská komise by měla posoudit, zda je nezbytné provést změny právních předpisů Unie, aby se zajistilo, že orgány pověřené přijímáním a/nebo aktivací opatření makrobezpečnostní politiky nebo jinými úkoly v oblasti finanční stability budou mít k dispozici informace nezbytné k plnění svých úkolů, tak aby minimálně:

1. informace týkající se kategorií, které jsou uvedeny v dílčím doporučení C.1 a které má vypracovat orgán EBA, bylo možné pravidelně shromažďovat na základě odůvodněné žádosti orgánu pověřeného přijímáním a/nebo aktivací opatření makrobezpečnostní politiky nebo jinými úkoly v oblasti finanční stability;
2. dodatečné informace bylo možné shromáždit na základě ad hoc odůvodněné žádosti orgánů pověřených přijímáním a/nebo aktivací opatření makrobezpečnostní politiky nebo jinými úkoly v oblasti finanční stability;
3. shromažďování a/nebo výměna informací v souladu s doporučením A, jakož i informací, které relevantní orgány nemají k dispozici, bylo možné, zejména s ohledem na články 40, 47 a 56 směrnice 2013/36/EU a článek 84 směrnice 2014/59/EU, zejména pokud jde o výměnu informací o některých prvcích ozdravných plánů⁽¹⁾;
4. definice významné pobočky pro účely článku 51 směrnice 2013/36/EU náležitě zohledňovala aspekty finanční stability v hostitelském členském státě;
5. bylo zřejmé, že orgány pověřené přijímáním a/nebo aktivací opatření makrobezpečnostní politiky nebo jinými úkoly v oblasti finanční stability se mohou s ohledem na články 51 a 116 směrnice 2013/36/EU účastnit kolegií orgánů dohledu jako pozorovatelé.

Evropská komise by rovněž měla zvážit začlenění informací uvedených v seznamu, který vypracuje orgán EBA podle dílčího doporučení C.1, do nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/98, prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/99⁽²⁾ a prováděcího nařízení Komise (EU) č. 680/2014⁽³⁾ s cílem zajistit, aby příslušné orgány měly přístup ke stejnému souboru informací jako orgány pověřené přijímáním a/nebo aktivací opatření makrobezpečnostní politiky nebo jinými úkoly v oblasti finanční stability.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/99 ze dne 16. října 2015, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o stanovení běžného fungování kolegií orgánů dohledu podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU (Úř. věst. L 21, 28.1.2016, s. 21).

⁽³⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 680/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o podávání zpráv institucí pro účely dohledu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (Úř. věst. L 191, 28.6.2014, s. 1).

Doporučení C – Obecné pokyny k výměně informací a sledování výměny informací

V případě doporučení C platí následující kritéria pro soulad s tímto doporučením.

Dílčí doporučení C.1 – Obecné pokyny k výměně informací

Obecné pokyny k výměně informací, které má vydat orgán EBA, by měly zahrnovat mimo jiné:

- a) vzorové memorandum o porozumění, které mohou zúčastněné strany použít při výměně informací a ve kterém lze provést další úpravy, jež tyto strany považují za nezbytné;
- b) další zásady účinné a účelné výměny informací;
- c) formáty vykazování a šablony pro výměnu informací;
- d) specifikaci minimálního souboru informací uvedeného v dílčím doporučení C.1 včetně seznamu položek, které mají být vyměňovány na základě odůvodněné žádosti, pokud se týká všech poboček, a seznamu položek, které mají být vyměňovány na základě odůvodněné žádosti, pokud se týká poboček významných pro finanční stabilitu.

Dílčí doporučení C.2 – Sledování účinnosti a účelnosti výměny informací

1. Orgán EBA by měl ve spolupráci s ESRB sledovat účinnost a účelnost výměny informací mezi relevantními orgány na základě informací poskytnutých těmito orgány.
 2. Na základě informací získaných od relevantních orgánů v rámci kritérií souladu 2, která jsou relevantní pro dílčí doporučení A.2, a informací získaných od ESRB by měl orgán EBA pravidelně, nejméně jednou ročně, podávat ESRB zprávu o účinnosti a účelnosti výměny informací mezi relevantními orgány, včetně počtu žádostí o informace i času potřebného pro odpověď, a o uzavřených memorandech o porozumění.
-